

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19.04.2001, sp. zn. 29 Odo 34/2001, ECLI:CZ:NS:2001:29.ODO.34.2001.1

Číslo: 71/2001

Právní věta:

Je-li předmětem dovolání peněžité plnění včetně jeho příslušenství (úroků z prodlení), považuje se pro účely určení odměny za úkon právní služby, jímž je vyjádření k dovolání, za tarifní hodnotu ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, výše peněžitého plnění společně s výší úroků z prodlení ke dni vyhotovení vyjádření.

Jestliže dovolání došlo soudu před 1. lednem 2001, stanoví se odměna za zastupování advokátem v dovolacím řízení (za vyjádření k dovolání) podle právních předpisů ve znění před tímto datem, i když vyjádření k dovolání bylo podáno po 1. lednu 2001.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 19.04.2001

Spisová značka: 29 Odo 34/2001

Číslo rozhodnutí: 71

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Náklady řízení

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 26. 5. 2000 O k r e s n í s o u d Plzeň - město odmítl jako opožděný odpor žalovaného proti platebnímu rozkazu téhož soudu ze dne 2. 5. 2000, jímž byl žalovaný zavázán zaplatit žalobkyni jednak částku 8586,10 Kč s dvanáctiprocentním úrokem z prodlení z částky 3746,50 Kč za dobu od 19. 6. 1999 do zaplacení, z částky 3123,80 Kč za dobu od 26. 6. 1999 do zaplacení, z částky 891,70 Kč za dobu od 23. 8. 1999 do zaplacení a z částky 824,10 Kč za dobu od 1. 9. 1999 do zaplacení, dále smluvní pokutu ve výši 1290,10 Kč a náklady řízení v částce 2650 Kč.

Odvolání žalovaného proti usnesení soudu prvního stupně K r a j s k ý s o u d v Plzni usnesením ze dne 30. 8. 2000 jako opožděné rovněž odmítl.

Proti usnesení odvolacího soudu brojil žalovaný podáním, jež z obsahového hlediska nemůže než být (včasným) dovoláním. Jelikož žalovaný nebyl při podání dovolání zastoupen advokátem a ani

neprokázal, že by měl sám právníké vzdělání, soud prvního stupně jej usnesením ze dne 10. 11. 2000, doručeným 15. 11. 2000 (srov. doručenkou u č. l. 39 p. v.), vyzval, aby nedostatek povinného zastoupení odstranil do patnácti dnů od doručení usnesení, s tím, že jinak bude dovolací řízení zastaveno.

Žalobkyně ve vyjádření (č. l. 40) navrhla dovolání jako bezdůvodné odmítnout, poukazujíc mimo jiné i na nedostatek povinného zastoupení dovolatele.

Podle části dvanácté, hlavy první, bodu 17. zákona č. 30/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů (to jest podle občanského soudního řádu, ve znění účinném před 1. lednem 2001).

Podle ustanovení § 241 odst. 1 o. s. ř., dovolatel musí být zastoupen advokátem, jestliže nemá právníké vzdělání buď sám, nebo jeho zaměstnanec (člen), který za něj jedná. Z dovolání zastoupení dovolatele nevyplývá a jiné listiny, toto zastoupení nebo právníké vzdělání dovolatele prokazující, nebyly předloženy. Dovolatel pak nedostatek povinného zastoupení neodstranil, ač byl o procesních následcích nesplnění této podmínky poučen.

Protože povinné zastoupení dovolatele v dovolacím řízení je podmínkou týkající se účastníka řízení, jejíž nedostatek brání vydání rozhodnutí ve věci samé (§ 241 odst. 1 o. s. ř.) a protože ke zhojení tohoto nedostatku přes řádnou výzvu soudu prvního stupně do dnešního dne nedošlo, Nejvyšší soud dovolací řízení podle § 104 odst. 2 a § 243c o. s. ř. zastavil.

Z odůvodnění:

Dovolatel z procesního hlediska zavinil, že dovolací řízení bylo zastaveno, takže žalobkyni vzniklo ve smyslu ustanovení § 146 odst. 2, věty první, § 224 odst. 1 a § 243b odst. 4 o. s. ř. právo na náhradu účelně vynaložených nákladů dovolacího řízení. Náklady žalobkyně sestávají z odměny ve výši jednoho úkonu právní služby (vyjádření k dovolání). Ačkoliv vyjádření k dovolání bylo podáno v lednu 2001 (jde o podání datované dne 19. 1. 2001 a došlé soudu 23. 1. 2001 – srov. č. l. 40), podle části dvanácté, hlavy první, bodu 10. zákona č. 30/2000 Sb. platí, že odměna za zastupování advokátem nebo notářem v řízeních v jednom stupni, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se stanoví podle dosavadních právních předpisů. V intencích § 82 odst. 1 a § 243c o. s. ř. je dovolací řízení zahájeno dnem, kdy soudu dojde návrh na jeho zahájení, tedy dnem kdy soudu dojde dovolání (den případného předání dovolání orgánu, který má povinnost je doručit /srov. § 57 odst. 3 o. s. ř./ z tohoto hlediska dnem zahájení řízení není). Jelikož dovolání v této věci bylo podáno u soudu osobně 30. 10. 2000 (srov. č. l. 38) a dovolací řízení tak bylo zahájeno před 1. lednem 2001, stanoví se výše odměny za zastupování advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb – advokátního tarifu (dále též jen “vyhláška”).

Ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky pak určuje, že není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu výše peněžitého plnění nebo cena věci anebo práva a jejich příslušenství v době započetí úkonu právní služby, jichž se právní služba týká; za cenu práva se považuje jak hodnota pohledávky, tak i závazku.

Tarifní hodnotu, z níž Nejvyšší soud vyšel při určení výše odměny za vyjádření dovolání, tedy ve sporu o úhradu peněžitého plnění tvoří nejen ono peněžité plnění, nýbrž i jeho příslušenství (úroky z prodlení) v době započetí úkonu právní služby (tedy ke dni 19. 1. 2001). Jde jednak o jistinu ve výši 8586,10 Kč, jednak o dvanáctiprocentní úrok z prodlení z částky 3746,50 Kč za dobu od 19. 6. 1999

do 25. 6. 1999, z částky 6870,30 Kč za dobu od 26. 6. 1999 do 22. 8. 1999, z částky 7762 Kč za dobu od 23. 8. 1999 do 31. 8. 1999 a z částky 8586,10 Kč za dobu od 1. 9. 1999 do 19. 1. 2001 včetně. Uvedený úrok za popsané období činí 1528,10 Kč, což společně s jistinou činí celkem 10 114,20 Kč. Dle § 7 vyhlášky tak sazba mimosmluvní odměny činí 1025 Kč. Jelikož další samostatný nárok (další "věc") tvoří částka 1290,10 Kč (smluvní pokuta), je nutno takto vypočtenou mimosmluvní odměnu zvýšit o polovinu mimosmluvní odměny z částky 1290,10 Kč (srov. § 12 odst. 3 vyhlášky), to jest (dle § 7 vyhlášky) o částku 375 Kč. Celková výše mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby v této věci tedy činí 1400 Kč. Vzhledem k tomu, že nejde o dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé, přísluší advokátu žalobkyně takto vypočtená mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny (§ 11 odst. 2 písm. c/ a odst. 3 vyhlášky), to jest v částce 700 Kč, a to společně s paušální náhradou ve výši 75 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky), Nejvyšší soud proto žalobci přiznal náhradu nákladů dovolacího řízení v tomto rozsahu.